

Nevarno bi bilo na tej poti še dolgo dalje hoditi, zabredli bi v neznosno temo! Vse napreduje, in pravosodstvo naj bi opešalo? Mi torej upamo, da se položaj vitalno spremeni; proč s starim drevesom, ako ne rodi več dobrega sadu, t. j. najvišji sodni dvor naj se pomnoži z delavci, ki so ledino v nižjih inštancah pošteno orali in ki po dolgoletnem trudu niso zase ničesar dosegli! Gotovo ne bi bilo prav, ako bi se najvažnejša mesta pri sodnih dvorih oddajala sodnikom, ki ne stojе na višini popolne praktične in znanstvene izobraženosti; naj se ne bi nikdar protežirali ljudje, ki so večkrat edinole pokazali svoje zmožnosti na kriminalističnem polju, kojim pa manjka prave šole, ki se dobi, ako sodnik mnogo let služi v nižjih inštancah kot adjunkt, okrajni sodnik in svetnik, in ne samo v eni stroki, marveč v vsaki stroki jurističnega delovanja!

Premalo takih dobro in praktično izšolanih sodnikov je na višjih inštancah, in dokler ne pridemo do pravične uredbe, da vsak izkušen sodnik še pred dokončanim 30letnim službovanjem napreduje do višje službe in boljšega materialnega stanja, — ostane vsak trud, vse stremljenje po dobri judikaturi zastonj! — Nič »pro domo«, le naprej po ravni poti pravice in zaslugel

X.

Razne vesti.

V Ljubljani, dne 15. maja 1904.

— (Prvi shod čeških odvetnikov) se bo vršil letošnje Binkošti v Pragi sporedno s prvim znanstvenim shodom čeških pravnikov. Odvetniški shod prireja »Spolek českých advokátů v králevství českém« in namen mu je, da češko odvetništvo manifestuje svoje zahteve narodne in stanovske, da razodene tudi svoje nazore o važnih vprašanjih časa, zadevajočih pravno vedo in upravo. Osobito se bo na shodu razpravljalo *a)* o zahtevi, da se češki jezik pripusti k javnim razpravam najvišjega kasacijskega, upravnega in državnega sodišča; *b)* o stanju odvetništva češkega; *c)* o reformi najvišjega sodišča in *d)* o zavarovanju v odvetništvu. Ker se ta vprašanja tičejo koristi odvetništva vseh slovanskih narodnosti v Avstriji, pričakuje se udeležba tudi drugih slovanskih kolegov, katerim pripravljalni odbor zagotavlja srečen in prijateljski vzprejem.

— (Iz kronike društva »Pravnika«.) V zadnji seji dne 28. pr. m. je odbor sklenil, da se naj bi društvo udeležilo po deputaciji I. znanstvenega

shoda čeških pravnikov o Binkoštih v Pragi. Nadalje se je dovolilo, da se za »Judicielle Supplemente« prireja v »Slov. Pravniku« izhajajoče odločbe in naslove izvirnih člankov. Tudi se je sklenilo, da se »Slov. Pravnik« daje v zameno z novim časopisom Zgodovinskega društva v Mariboru.

— († Jakob Kaučič), vpok. vodja zemljiških knjig, je umrl dne 17. pr. m. v Ljubljani v visoki starosti 94 let. Častivredni pokojnik zasluži, da se ga »Slov. Pravnik« še posebno spominja ob smrti njegovi. Bil mu je zvest naročnik in čitatelj, kakor je tudi vsa leta bil član »Pravnika«. Milo se nam je storilo, kadar nam je — in bilo je to skoraj vsako poletje — lastnoročno naznanjal, da gre iz Ljubljane na letovišče tja in tja in naj se mu torej list pošilja za njim na počitnice. Sporoča se nam tudi sedaj, da je pokojnik do zadnjega vestno prebiral vsako številko »Slov. Pravnika« in ga celo komentiral. Koliko pa je mož z zlatimi ovratniki, ki dajo, kakor hitro stopijo v pokoj, tudi slovo vsem svojim pravniškim spominom in kaj radi, tudi sredi leta, »Slov. Pravniku!« — Porojen je bil rajni Jakob Kaučič v Gor. Vrsniku pri Žireh dne 19. julija 1810. Gimnazijo je dovršil v Ljubljani, dve leti filozofije pa v Gradcu, kjer je tudi l. 1832 poslušal pravoslovne studije. Dasi je bil izvrsten dijak, mu vendar druge razmere niso dopuščale, da bi bil dovršil »jura«. Služil je pri graščinskih uradih v Račjem in v Sevnici. L. 1848., ko se je preustrojila sodna oblast, je vložil prošnjo na justično ministrstvo v Kromeriju za primerno službo in bil res imenovan za vodjo zemljiških knjig pri uradu v Sevnici. Tu in v Brežicah je služboval do l. 1884., ko je bil na svojo prošnjo vpokojen s popolno plačo. Za svoje vestno in mnogovrstno delovanje je dobil mnogo službenih pohval. Pri ljudstvu vobče in povsod priljubljen, je užival tudi veliko spoštovanje zbog svojega neomahljivega narodnega značaja pri vseh prvih možeh, posebno v slovenskem Štajerju. Od l. 1886. naprej je živel v Ljubljani, tiho, a zanimaje se za vse, kar se je godilo v znamenju narodnega napredka. Imel je visoko in lepo starost. Zapustil je genijalnega sina g. Fridolina Kaučiča, c. in kr. stotnika na Dunaju, in hčer gospo Irmo, omoženo z realčnim profesorjem Fr. Brunetom. — Čast njegovemu spominu!

— (Pravni drobiž.) Notar, ki mu je kakor sodnemu komisarju poverjena zapuščinska razprava, ni upravičen, da bi za dediče napravljali vloge in jih vlagal pri sodišču; za dela, ki jih upravlja kakor sodni komisar, ne sme strankam računati nikakih pristojbin, nego mora prepustiti sodišču, da jih odmeri in izterja. (Odločba disc. senata od 26. novembra 1903 št. 5696. Ger. H. 1904 št. 26) — Notar, ki si da v z njim samim sklenjenim pravnem opravilu zagotoviti pretirane, sokontrahtentu gospodarsko kvarne dobičke, oškoduje tako čast in ugled stanu. (Odl. disc. senata od 5. novembra 1903 št. 17128, Ger. H. 1904 št. 27).

»Slovenski Pravnik« izhaja 15. dne vsacega meseca in dobivajo ga člani društva »Pravnika« brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 10 K, za pol leta 5 K.

Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 26; naroča se tudi pri O. Fischerju, knjigotržcu v Ljubljani, na Kongresnem trgu.